

פינקלשטיין אליהו

בן אברהם ואנה. נולד ב־9.1.1912 בעיר לודז אשר בפולין ועלה ארצה עם הוריו ב־2.11.1926. למד בגימנסיה העברית בירושלים. הצטיין מאד בלימודיו והיה ידוע גם כספורטאי טוב. ב־1930, עם סיימו את לימודיו בגימנסיה, למד שנה אחת מתימתיקה באוניברסיטה העברית וב־1931 נסע לצרפת וסיים בהצטיינות את חוק לימודיו בגרינובל כמהנדס הידריאולי. משחזר לארץ עבד במפעלים שונים ושימש כמהנדס מפעל אספקת המים לירושלים ובעירית ירושלים. היה פעיל בחיים הציבוריים של העיר ושימש כיושב־ראש בוגרי הגימנסיה העברית. עוד בשנת 1929, בהיותו תלמיד הגימנסיה, הצטרף ל"הגנה" ותודות לרגש האחריות וכשרון המעשה שלו תפס בה מקום נכבד. במלחמת־העולם השניה התגייס כטוראי לצבא הבריטי, אולם לאחר זמן קצר עלה לדרגת קצין ושירת בחיל־ההנדסה. אחרי תקופה של שירות בארצות שונות הועלה לדרגת מייג'ור והועמד בראש פלוגת־הנדסה עברית באיטליה. באותה תקופה היה פעיל והפעיל את אנשיו בהצלת שארית הפליטה. עם גמר המלחמה חזר ב־1946 לארץ ולשירותו ב"הגנה". עם פרוץ המאורעות הוטל עליו

תפקיד בטחוני חשוב בירושלים. זמן קצר לאחר-כך נתמנה כקצין-
הנדסה של חטיבת ירושלים, ובכינוי „חזקיהו“ החל מארגן את חיל-
ההנדסה שם. היה אחראי לביצורים בעיר ובמושבים שבסביבתה,
תיכון תכניות להקמת שדה-תעופה ועוד.

בי"ג באדר ב' תש"ח (24.3.1948) נסע לסייר במושבים הצפוניים
לשם תיכון ביצורים ובדיקתם בהר-הצופים ובעטרות. הערבים שמו
מארב לשיירה הקטנה. אליהו נטל עליו את הפיקוד ולמרות היותו פצוע
מתחילת הקרב הצליח למנוע מהאויב מלהתקרב לשיירה במשך שעה
וחצי עד שפגע כדור בראשו ונהרג. היה קבור בסנהדריה בירושלים.
ב-26.9.1951 הועבר להר-הרצל בירושלים. היה משענתה היחידה של
אמו שנתאלמנה. במשך כל השנים בהן התמסר אליהו לענייני ההגנה
הבינה אמו לרוחו ומעולם לא ניסתה לעכבו מלצאת לפעולות ומשימות
נועזות. 4 חדשים וחצי אחרי נפילתו נפטרה גם היא משבץ הלב.
לאות הוקרה ולהנצחת זכרו נוסדה על שמו קרן-סטיפנדיות לתלמידים
מצטיינים במתימטיקה בגימנסיה העברית בירושלים.